

ת"פ 43314/09/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ע.א., הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 43314-09-17 מדינת ישראל נ' א'

ת"פ 26568-01-18 מדינת ישראל נ' א'

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל - המאשימה

ע"י ב"כ מתמחה משה אדרי

נגד

ע.א. - הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד שרית עוז

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-2 כתבי אישום אשר בכל אחד מהם יוחסה לו עבירה של הפרת צו שנועד להגן על אדם בניגוד לסעיף 287 (ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977

על פי עובדות כתבי האישום הנאשם והמתלוננת פרודים לאחר 8 שנות נישואין ולהם 2 ילדים משותפים. ניתן בעניינם צו בבית משפט למשפחה האוסר על הצדדים להיפגש וליצור קשר זה עם זה, למעט בעניינם של הקטינים.

על פי האישום בתיק 43314-09-17 ביום 30.6.17 עת הגיעה המתלוננת לחניון תחנת הרכבת בקרית גת והלכה לכיוון התחנה, הגיע הנאשם לכיוונה וביקש לדבר איתה, המתלוננת אמרה שתזמין משטרה והנאשם עזב את המקום. בכך הפר את צו הגנה שנועד להגן על אדם.

על פי האישום בתיק 26568-01-18 ביום 18.8.17 הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת וניסה לפתוח את הדירה עת המתלוננת שהתה בדירה, וזאת בניגוד להוראות הצו.

הסדר הטיעון

2. ביום 8.3.18 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בכתבי האישום, לא יורשע, יישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר. עוד סוכם כי הצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת תסקיר. ההגנה ביקשה שתיבחן שאלת

ההרשעה. בסופו של יום הצדדים לא הציגו הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן סקר באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 37, פרוד מזה שנתיים ואב לשני ילדים. בוגר 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, שמר על רצף ויציבות תעסוקתית בתחום האינסטלציה, העבירות בוצעו על רקע משבר כתוצאה מפירוק התא המשפחתי. הנאשם השתלב מיוזמתו בטיפול פרטני במשך כחצי שני, והפסיק הטיפול לאחר שהרגיש מיצוי. הנאשם הודה בביצוע העבירות ולקח אחריות חלקית, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתבונן ולהעמיק בדיקה אודות המניעים שעמדו ברקע לביצוע העבירות. הנאשם הביע צער וחרטה אודות מעורבותו לראשונה בפלילים וניכר כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת. שירות המבחן התרשם מקיומם של דפוסים בעייתיים במערכת הזוגית והציע לנאשם להשתלב בטיפול ייעודי למניעת אלימות זוגית, אך הנאשם שלל צורך בטיפול. לפיכך שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית בדמות של"צ. באשר לשאלת ההרשעה, הנאשם הביע חשש מפגיעה בתפקודו התעסוקתי כתוצאה מהרשעה, אך לא הציג כל נזק קונקרטי. נוכח היותו נעדר הרשעות, ולאור הערכת שירות המבחן כי ההליך המשפטי היה מרתיע, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליכים ללא הרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע הנאשם. לדבריה מהתסקיר עולה כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ושלל צורך בהליך טיפולי. לדבריה העבירות שביצע חמורות, לא הוכח נזק קונקרטי ולפיכך אינו עומד בקריטריונים להימנעות מהרשעה, לדבריה מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר. המאשימה עתרה להרשיע הנאשם ולהטיל עליו מאסר מותנה, קנס, התחייבות ושל"צ.

5. ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעה. לדבריה הנאשם עובד בחברת xxxxx, אשר נותנת שירותים לעירויות שונות. כשהתקבל לעבודה לא היה לחובתו רישום פלילי, והרישום עלול לפגוע בעיסוקו. לדבריה הנאשם נורמטיבי, לקח אחריות, הביע צער, כיום יש הפרדה מוחלטת בינו לבין המתלוננת, ביקשה שלא להכתימו בהרשעה פלילית.

6. הנאשם ציין שכיום הוא במקום אחר.

דין

מתחם העונש ההולם

7. הנאשם נותן את הדין בגין 2 עבירות דומות בטיבן ובמהותן, אך ממועדים שונים. אין קשר בין העבירות הגם שנסיונותיהן דומות, לפיכך יקבע מתחם עונש הולם בנפרד לכך אחד מהאישומים, הגם שהמתחם שיקבע יהיה זהה לאור זהות הנסיבות.
8. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם הזכות לשלוות נפשו של אדם, שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, שמירה על בטחונו של אדם, ובפרט בטחונו של מי אשר עליו הצו נועד להגן.
9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בעבירות שביצע הנאשם הינה ברף הנמוך בשים לב לטיב ההפרות, לא היו עבירות נלוות של הטרדה, איומים או אלימות.
10. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום. העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם, הנאשם בחר להגיע לביתה של המתלוננת או לתחנת הרכבת בעת שהמתלוננת נמצאת שם. נתתי דעתי לכך שהרקע לביצוע העבירות הוא חוסר ההשלמה של הנאשם עם פירוק התא המשפחתי.
11. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד למאסר של מספר חודשים כמפורט להלן:
- ת"פ (ב"ש) 36391-12-17 **מדינת ישראל נ' בכר** (3.5.18), הנאשם הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית ובעבירה של הפרת צו הגנה, נדון ל- 35 ימי מאסר (בניכוי 35 ימי מעצרו) ומאסר מותנה.
 - ת"פ (נצרת) 53257-11-16 **מדינת ישראל נ' מנגשה** (טרם פורסם, 20.2.17), הנאשם הורשע בריבוי מקרים של הפרת הוראה חוקית ובהפרת צו הגנה, בית המשפט הטיל עליו 4 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי והתחייבות.
 - ת"פ 10682-10-16 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' כהן** (פורסם בנבו, 14.2.17), הנאשם הורשע בעבירה של צו בית משפט שנועד להגן על אדם. בית המשפט הטיל על הנאשם קנס כספי כעונש יחיד.
 - ת"פ (נצרת) 27646-08-16 **מדינת ישראל נ' דאמוני** (טרם פורסם, 14.06.17), הנאשם הורשע בהפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות.
 - ת"פ (ב"ש) 28158-12-15 **מדינת ישראל נ' ששון** (פורסם בנבו, 31.01.17), הנאשם הורשע בשתי עבירות של הפרת צו הגנה ועבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.
 - ת"פ 4861-11-15 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' סייג** (פורסם בנבו, 29.12.16), הנאשם הורשע בעבירה של הפרת צו שנועד להגן על אדם. בית המשפט הטיל עליו מאסר על תנאי וקנס.
 - ת.פ. (קרית גת) 42444-09-12 **מ"י נגד סרגיי חזנוביץ** (20.10.13), הנאשם הורשע בעבירה של הפרת צו שנועד להגן על אדם. נדון למאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ת"פ (אשדוד) 54553-02-11 **מדינת ישראל נ' בן שימול** (פורסם בנבו, 11.10.12), הנאשם הורשע בעבירה של הפרת צו הגנה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר מותנה והתחייבות.

12. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לכל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר.

הימנעות מהרשעה

13. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

14. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליו, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

15. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

16. במקרה שבפני עסקין בעבירות פשע, שהמחוקק קבע בצידן 4 שנות מאסר, כפל העונש הקובע בצידה של הפרת הוראה חוקית "רגילה" זאת משום שהוראת חוק זו מטרתה להגן על חייו, שלומו או גופו של אדם אחר.

הגם שעסקין בעבירה חמורה במהותה, בנסיבות שבפני רף החומרה אינו גבוה, הפגיעה בערך המוגן אינה ברף הגבוה, והראיה, שגם המאשימה הסכימה מלכתחילה בעת הצגת ההסדר כי הנאשם בשלב הראשוני לא יורשע, ושאלת ההרשעה תיבחן בכפוף לאמור בתסקיר שירות המבחן.

על כן בנסיבות התיקים שבפני ניתן לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

17. ועם זאת, בעניינו של הנאשם לא מתקיים התנאי המצטבר השני שהינו הכרחי לשאלת ההימנעות מהרשעה, קרי בעניינו של הנאשם לא הוכח כי הרשעה תפגע בשיקומו. הנאשם לא השתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות מבחן (הגם שפנה לטיפול פרטני) ואין כל אינדיקציה לכך שהרשעה תפגע בשיקומו.

18. הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח כי יגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה בעוצמה כזו המצדיקה הימנעות מהרשעה. הנאשם עובד מזה שנים בתחום האינסטלציה. לא הוכח כי הרשעה תפגע ביכולתו לעסוק בעיסוק זה, אף לא נטען כי הרשעה תביא חלילה לפיטוריו במקום עבודתו הנוכחי, לא נטען ולא הוכח כי הרשעה תמנע ממנו ליתן שירותים ללקוחות במסגרת עבודתו, גם אם עסקין בלקוחות בדמות עיריות.

גם אם חלילה יפוט, לא הוכחה כל מניעה לכל שהנאשם יוכל למצוא מקום עבודה חלופי בתחום עיסוקו.

ככלל, כל הרשעה עלולה לגרום נזק כזה או אחר למורשע, ועדיין הרשעה היא הכלל, הימנעות מהרשעה היא החריג, ויכולה להיות מוצדקת רק במקרים החריגים. עניינו של הנאשם לא עונה על הקריטריונים המצדיקים חריגה מהכלל.

19. ויודגש, אין עסקין בבגיר צעיר אשר נמצא בראשית דרכו כבגיר ואינו יודע בוודאות את המסלול אליו ינותבו חייו הבגירים, ועל כן מתקשה להצביע על נזק קונקרטי. הנאשם שבפני הוא בן 38, ועוסק שנים רבות באותו התחום המקצועי.

20. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה בשל היות הנאשם נעדר עבר ובשל כך שהורתע מההליך הפלילי. אין בנימוקים אלו כדי להצדיק הימנעות מהרשעה על פי הקריטריונים שהותוו בפסיקת בית המשפט העליון.

ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם...."

ראו גם ע"פ 1170/15 פלוני נ. מ"י; רע"פ 8344/15 מחאמיד נ. מ"י; רע"פ 2208/16 גוהר נ. מ"י.

21. על כן, ומאחר שביום 8.3.18 הודה הנאשם במיוחס לו, אני מרשיעה אותו בשתי עבירות של הפרת צו שנועד להגן על אדם בניגוד לסעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

22. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.
23. בואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
- לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם נותן את הדין בגין 2 אישומים.
 - זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
 - זקפתי לזכותו את היותו נעדר עבר פלילי.
 - לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם הורתע ההליך הפלילי וכי הסיכון להישנות עבירות נמוך.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ההגנה.
 - לקחתי בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד בגדרו של המתחם.
24. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.
25. **לפיכך, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. גוזרת על הנאשם 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי לבל יעבור למשך 3 שנים מהיום עבירות בהן הורשע.
- ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.
- ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 19.11.18 י"א כסלו תשע"ט במעמד הצדדים.